

Złoto wypróbowane w ogniu

***"Radzę ci, kup ode mnie złota wypróbowanego
w ogniu, abyś był bogaty".
Objawienie 3:18***

Przez prawie dwa tysiące lat od śmierci i zmartwychwstania Jezusa nasz Ojciec Niebieski zapraszał specjalną klasę chrześcijan, którzy mieli uczestniczyć w błogosławieniu chorej na grzech i umierającej rodziny ludzkiej pod przyszłym zarządem chwalebego królestwa Chrystusa. W Piśmie Świętym otwierającym tę lekcję nasz zmartwychwstały Pan mówi o tej szczególnej klasie swoich wiernych naśladowców w bardzo szczególny sposób, tych, którzy rozwijają charakter ceniony jako "złoto wypróbowane w ogniu".

Dzięki pismom Jana Objawiciela staje się jasne, że po tym, jak naśladowcy naszego Pana Jezusa zostali powołani ze świata, muszą również zostać oczyszczeni i upodobnieni do Jego własnego obrazu charakteru. Aby pomóc im w tym przedsięwzięciu, On zapewni im pewne bardzo ważne duchowe dary, których będą potrzebować, aby być wiernymi. Nasz werset otwierający kontynuuje, mówiąc im, że mają

nosić "szaty białe, abyście byli przyobleczeni i aby się nie ukazywał wstyd nagości waszej; i namaśćcie oczy wasze maścią do oczu, abyście widzieli".

Wysoka wartość

Obecnie złoto jest jednym z trzech najbardziej cenionych metali, a w czasach biblijnych było najcenniejsze. Zwykle występuje w niewielkich ilościach, co czyni go bardzo rzadkim. Złoto jest pierwszym metalem wymienionym w Biblii i jest związane z nazwą Pison - oznaczającą "wzrost", jeden z czterech działów rzeki, która wypłynęła z ogrodu Eden. Rzeka dobrze symbolizuje ludzką rodzinę, z której zostanie wybrana specjalna klasa, reprezentowana przez Pison, pierwszą część wspomnianej rzeki Edenu. W zapisie biblijnym czytamy: "Rzeka wypływała z ziemi Eden, nawadniając ogród, a następnie rozdzielając się na cztery odnogi. Pierwsza odnoga, zwana Pison, opływała całą krainę Havilah, gdzie znajduje się złoto. Złoto tej krainy jest wyjątkowo czyste; znajduje się tam również aromatyczna żywica i kamień onyksowy". - Rodzaju 2:10-12

Złoto jest wysoko cenione nie tylko ze względu na swoją rzadkość, ale także ze względu na jego trwałość i piękno. Było uznawane za miarę bogactwa i znaczenia w czasach starożytnych, nawet przed zmianą imienia Abrahama. "Abram był bardzo

Sierpień 2025 r.

bogaty w bydło, srebro i złoto". (Księga Rodzaju 13:2). Przez wieki, aż do dziś, złoto było bardzo poszukiwane, a nawet gromadzone. Pismo Święte przepowiada jednak czas, kiedy to zgromadzone bogactwo stanie się bezużyteczne, a obecny świat i jego złe instytucje upadną. Jakub napisał: "A teraz słuchajcie, bogacze, płaczcie i biadajcie z powodu nieszczęścia, które na was przychodzi. Wasze bogactwo zgniło, a ćmy zjadły wasze szaty. Wasze złoto i srebro są skorodowane. Ich korozja będzie świadczyć przeciwko tobie i pożre twoje ciało jak ogień. W dniach ostatecznych gromadziliście bogactwa". - Jakuba 5:1-3

Ze względu na swój kolor, połysk i odporność na utlenianie i matowienie, złoto jest szczególnie przydatne do wyrobu biżuterii i różnego rodzaju ozdób. "Twoje policzki są piękne rzędami klejnotów, twoja szyja łańcuchami ze złota". (Pieśń nad pieśniami Salomona 1:10). Ponieważ złoto jest bardziej stabilne i niezmiennie niż inne metale, było używane jako standardowy środek wymiany i handlu między narodami i ludźmi.

Boska natura

Ze względu na swoją rzadkość i wielką wartość, złoto jest używane w Piśmie Świętym do zilustrowania duchowego dziedzictwa oblubienicy

Chrystusa na najwyższym ze wszystkich poziomów życia - boskiej natury. (2 Piotra 1:4). Nasz prezentowany fragment pochodzi z przesłania Pana skierowanego do ostatniego z siedmiu kościołów z Księgi Objawienia. Ta inspirująca obietnica brzmiała: "Temu, kto zwycięży, dam zasiąść ze Mną na moim tronie, jak i Ja zwyciężyłem i zasiadłem z Ojcem moim na Jego tronie" (Obj. 3:21). (Objawienie 3:21). Wierni chrześcijanie będą dzielić boską naturę jako członkowie "Chrystusa" i są pokazani jako zasiadający na mesjańskim tronie w przyszłym niebiańskim królestwie. Jezus obiecał: "Ustanawiam wam królestwo, tak jak Mnie ustanowił Ojciec mój". - Łukasza 22:29

Oblubienica Chrystusa

W starotestamentowej zapowiedzi przyszłych wydarzeń, Rebeka, oblubienica Izaaka, symbolizuje oblubienicę Chrystusa, złożoną z Jego wiernych naśladowców. (Zobacz 24 rozdział Księgi Rodzaju). Aby to zilustrować, otrzymała dary ze złota, które obrazowały wspaniałe obietnice Ojca Niebieskiego, który szuka oblubienicy dla swojego umiłowanego Syna, naszego Pana Jezusa. Rebeka chętnie opuściła dom swojego ojca i wyruszyła w uciążliwą podróż, która oznaczała jej zobowiązanie do spotkania swojego przyszłego męża, Izaaka, który z kolei reprezentował naszego Pana Jezusa. "Gdy

wielbłądy skończyły pić, mężczyzna [sługa Izaaka] wziął złoty kolczyk o wadze pół sykla i dwie bransolety na jej ręce [Rebeki] o wadze dziesięciu sykli złota". - Księga Rodzaju 24:22

W Księdze Psalmów znajduje się ilustracja przyszłej ceremonii zaślubin, w której oblubienica Chrystusa jest ubrana w złoto. Złoto służy do zilustrowania jej duchowej nagrody na boskim poziomie życia. Odnosząc się do tego najwspanialszego dziedzictwa, psalmista napisał: "Córki królów były wśród twoich zacnych kobiet; po twojej prawicy stała królowa w złocie z Ophiru". (Psalm 45:9). Królowa wyróżniała się spośród swoich towarzyszek, innych honorowych kobiet, ze względu na swoją lojalność wobec Pana, którego miała poślubić, oraz dlatego, że jej charakter został obdarzony zasadami prawdy i sprawiedliwości. W tym samym psalmie czytamy: "Tron twój, Boże, będzie trwał na wieki wieków; berło sprawiedliwości będzie berłem królestwa twego. Miłujesz sprawiedliwość i nienawidzisz niegodziwości; dlatego Bóg, twój Bóg, postawił cię ponad twoimi towarzyszami, namaszczając cię olejkami radości". - wersety 6,7

Odniesienie do Ophir identyfikuje miejsce znane jako źródło dużej ilości złota najwyższej jakości. Tak więc, jak kontynuuje psalmista, "Córka króla jest cała

chwalebna wewnątrz: jej ubranie jest z kutego złota. Zostanie przyprowadzona do króla w szatach z robótek ręcznych". - Psalm 45:13,14

Niebiańskie miasto

Mówiąc o przyszłej oblubienicy Chrystusa, nasz Pan Jezus ogłosił: "Wy jesteście światłością świata . Miasto położone na górze nie może się ukryć". (Mateusza 5:14). W swoim ostatnim przesłaniu do wiernych członków oblubienicy Chrystusa, mamy wgląd w niebiańskie miasto. "Ja, Jan, ujrzałem święte miasto, nowe Jeruzalem, zstępujące od Boga z nieba, przygotowane jak oblubienica przystrojona dla swego męża". (Objawienie 21:2). W symbolicznym języku Jan opisał później w tym samym rozdziale przyozdobionego Chrystusa w chwale. "Uniósł mnie w duchu na wielką i wysoką górę i pokazał mi to wielkie miasto, święte Jeruzalem, zstępujące z nieba od Boga, mające chwałę Bożą, a jego światło było jak najcenniejszy kamień, jak jaspis, czysty jak kryształ". - wersety 10,11

Tak jak złoto było kojarzone z niebiańską oblubienicą Chrystusa, tak też niebiańskie miasto było postrzegane jako boska instytucja. "Budowla jego muru była z jaspisu, a miasto było ze szczerzego złota, jak przezroczyste szkło. A fundamenty muru miasta były przyozdobione

Sierpień 2025 r. 43

wszelkimi drogimi kamieniami. ... Dwanaście bram było dwunastoma perłami, każda brama z jednej perły. Wielka ulica miasta była ze złota, czystego jak przezroczyste szkło". (wersety 18-21). W ten sposób miasto Boże reprezentuje uwielbionego Chrystusa, który przygotowuje się do udziału w panowaniu nad narodami. Niebiańskie miasto będzie centrum błogosławieństw dla wszystkich rodzin ziemi pod zarządem przyszłego chwalebnego królestwa Chrystusa. - Księga Rodzaju 22:18; Dzieje Apostolskie 3:25

Przemijanie starego porządku

Żyjemy teraz w końcowych latach tego "obecnego złego świata" i w wyznaczonym czasie obiecanego powrotu naszego Pana. (Galacjan 1:4). Miał to być szczególny czas próby i testowania dla tych, którzy odpowiedzieli na niebiańskie powołanie w Chrystusie Jezusie. W proroczych słowach Malachiasza czytamy: "Któż wytrzyma w dniu jego przyścia i któż się ostoi, gdy się objawi? Bo jest jak ogień rafinujący i jak mocne mydło, które wybiela szaty: I zasiądzie jako rafinator i oczyszczacz srebra; i oczyści synów Lewiego, i oczyści ich jak złoto i srebro, aby mogli złożyć Panu ofiarę w sprawiedliwości ". - Malachiasza 3:2,3

Widzimy, że stary porządek społeczny świata, który został ustanowiony na podstawie samolubstwa i pychy, przemija w ramach przygotowań do nadchodzącego królestwa Chrystusa. Jako dowód tego przewrotu wśród narodów, Łukasz zapisał słowa Jezusa: "Będą znaki na słońcu i na księżycu, i na gwiazdach, a na ziemi uciśnienie narodów i trwoga; morze i fale szumiące; serca ludzkie opustoszeją ze strachu i z powodu tych rzeczy, które przyjdą na ziemię, bo moce niebios zostaną wstrząśnięte. I wtedy ujrzą Syna Człowieczego, przychodzącego w obłoku z mocą i wielką chwałą". - Łukasza 21:25-27

Wokół nas widzimy dziś przepowiedziane "utrapienie narodów, z zakłopotaniem" i bez widocznego rozwiązania lub drogi ucieczki. Samolubstwo, nienawiść, pycha i duch agresji doprowadziły do powstania okrutnych i potężnych tyranii. Grzech, zepsucie i niesprawiedliwość z pewnością przyniosły straszne konsekwencje. Człowiek ma teraz broń, by zniszczyć samego siebie kilka razy. Jesteśmy jednak zapewnieni wspaniałymi obietnicami Boga, że rodzina ludzka nie będzie mogła zniszczyć samej siebie. Pismo Święte uczy, że ludzki egoizm ostatecznie doprowadzi do samozniszczenia, jeśli nie zostanie powstrzymany przez Boską moc i interwencję. Jezus mówił o tym strasznym czasie i wielkim ucisku, ku któremu zmierza świat. Powiedział: "Gdyby te dni nie zostały

skrócone, nie ocalałoby żadne ciało; ale z powodu wybranych dni te zostaną skrócone". (Mateusza 24:22). Chrystus i jego kościół, w mocy i chwale królestwa, zainterweniują we właściwym czasie, a następnie rozpoczną dzieło błogosławienia i przywracania ludzkości z powrotem do Boga.

Jęczące stworzenie

Biedne, wzdychające ludzkie stworzenie zostanie uratowane przed swoim samolubnym i dumnym szaleństwem. Wszystkie narodowe i międzynarodowe problemy zostaną rozwiązane pod zarządem królestwa Chrystusa. Obiecano nam, że wszelka niesprawiedliwość zostanie usunięta z ziemi: "I otrze Bóg wszelką łzę z oczu ich, a śmierci już nie będzie, ani smutku, ani krzyku, ani bólesci już nie będzie, bo dawne rzeczy przeminęły. A Ten, który siedział na tronie, rzekł: Oto czynię wszystko nowe. I rzekł do mnie: Napisz, bo te słowa są prawdziwe i wierne". - Objawienie 21:4,5

Czas, w którym obecnie żyjemy, jest kulminacją prawie dwóch tysięcy lat, podczas których wierni naśladowcy Jezusa przyjęli zaproszenie niebiańskiego powołania. W ten sposób zbliżamy się do czasu "zaślubin baranka". Czytamy: "Weselmy się i radujmy się, i oddajmy mu cześć, bo nadeszło wesele Baranka, a małżonka jego przygotowała się.

I dano jej, aby była przyobleczona w szaty z czystego i białego lnu; albowiem szaty z czystego lnu są sprawiedliwością świętych. I rzekł do mnie: ... To są prawdziwe słowa Boże". - Objawienie 19:7-9

Próba wiary

Końcowy okres tego wieku jest czasem szczególnej próby dla ludu Bożego, a wiara każdego członka Chrystusa jest udoskonalana, oczyszczana i sprawdzana. Jan zapisał te prorocze słowa dotyczące tego czasu: "Nadchodzi wielki dzień jego gniewu i któż się ostoi?" (Objawienie 6:17). Jesteśmy teraz świadkami szybko zbliżającego się upadku wszystkich obecnych instytucji na ziemi.

Jezus powiedział: "Gdy więc ujrzycie, co się dzieje, wiedzcie, że bliskie jest królestwo Boże. Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie. Niebo i ziemia przeminą, ale moje słowa nigdy nie przeminą. Uważajcie, bo wasze serca będą obciążone hulankami, pijaństwem i troskami życia, a dzień ten zamknie się na was nagle jak potrzask. Przyjdzie on bowiem na wszystkich, którzy mieszkają na całej ziemi. Miejcie się zawsze na baczności i módlcie się, abyście mogli ujść tego wszystkiego, co się ma stać, i abyście mogli stanąć przed Synem Człowieczym". - Łukasza 21:31-36

Wiara i uczynki

Zawsze było prawdą, że ci, którzy przyjęli niebiańskie powołanie do współdziedziectwa z Chrystusem, zostaną poddani gruntownej próbie. Każdy musi trwać w wierze w Święte Słowo Boże. "Miejcie się na baczności, trwajcie mocno w wierze, bądźcie odważni, bądźcie mocni". (1 Koryntian 16:13). Jeśli rozwiniemy w sobie właściwy stopień wiary, z pewnością zamanifestuje się ona poprzez przynoszenie owoców. Ci, którzy mogą mieć tylko pewną miarę wiary, nie zrobili jeszcze postępu, czyniąc ją żywą wiarą. Dlatego apostoł Jakub pyta: "Cóż za korzyść, bracia i siostry, jeśli mówicie, że macie wiarę, ale nie okazujecie jej uczynkami? Czy taka wiara może kogokolwiek zbawić? ... Widzicie więc, że sama wiara nie wystarczy. Jeśli nie prowadzi do dobrych uczynków, jest martwa i bezużyteczna. Tak, człowiek może powiedzieć: Ty masz wiarę, ja mam uczynki. Pokaż mi swoją wiarę bez uczynków, a ja pokażę ci moją wiarę przez moje uczynki". - Jakuba 2:14,17,18

Nasza wiara i cała nasza istota jako jednostek jest teraz szczególnie wystawiona na próbę, dlatego nasz Pan napomina nas: "Bądźcie wierni aż do śmierci" (Obj. 2:10). (Obj. 2:10). Wierność aż do śmierci każdego członka przyszłej oblubienicy

Chrystusa oznacza dziedzictwo z Nim w chwale i wspaniałą obietnicę udziału z Nim w błogosławieniu wszystkich rodzin na ziemi. Jest to najwspanialszy dar, jaki kiedykolwiek mogliśmy otrzymać i warto starać się go osiągnąć i przygotować się do niego. Nasz Pan prosi o naszą wierność. On pragnie oczyścić nas ze wszystkiego, co ma naturę żużlu, włączając w to samowolę i wszystkie uczynki ciała. - Galacjan 5:19-21; 1 Koryntian 5:7,8; 2 Tymoteusza 2:21.

Chociaż uczynki są niezbędne, zawsze powinny być odzwierciedleniem właściwego fundamentu wiary chrześcijanina. Ten, którego życie nie jest w pełnej harmonii z wiarą hańbi tę wiarę, a taka wiara jest martwa. Jakub napisał: "Czy nie pamiętacie, że nasz przodek Abraham okazał się w porządku wobec Boga przez swoje czyny, gdy ofiarował swego syna Izaaka na ołtarzu? Widzicie, jego wiara i czyny współdziałały ze sobą. Jego czyny dopełniły jego wiarę. I stało się tak, jak mówi Pismo: Abraham uwierzył Bogu, a Bóg uznał go za sprawiedliwego z powodu jego wiary. Został nawet nazwany przyjacielem Boga. Widzimy więc, że jesteśmy sprawiedliwi wobec Boga przez to, co robimy, a nie przez samą wiarę. Innym przykładem jest prostytutka Rahab. Jej czyny pokazały, że jest w porządku z Bogiem, gdy ukryła posłańców i odesłała ich bezpiecznie inną drogą. Tak jak ciało jest martwe bez

tchnienia, tak też martwa jest wiara bez dobrych uczynków". - List Jakuba 2:21-26

Gdyby Abraham i inni bohaterowie wiary jedynie rozmawiali ze sobą o swojej wierze, nigdy nie zostaliby bohaterami wiary ani nie uzyskaliby dobrego świadectwa dzięki wierze. Pismo Święte ujawnia, że chodzili oni w wierze, a ich uczynki były w harmonii z ich wiarą. W ten sposób ich wiara została dopełniona przez ich uczynki. Nasza wiara również musi być żywa, aktywna i działać w nas przez miłość. - Galacjan 5:6; Efezjan 6:23

Znak miłości

Należy również podkreślić rozwój przymiotu miłości, chociaż nie zastępuje on innych ważnych czynników w życiu tych, którzy przyjęli niebiańskie powołanie. Na przykład miłość nie może zastąpić doktryny, ale prowadzi nas do właściwego korzystania z doktryny. Miłość nie może zastąpić wiary ani działalności w imieniu Pana, ale jest jedynym motywem wiary i służby, który jest przyjemny Bogu.

Podczas gdy trwamy w jednym duchu, jednym umysłem i współpracujemy z innymi o podobnej cennej wierze, mamy miłować się nawzajem "żarliwie czystym sercem" (1 Piotra 1:22). (1 Piotra

1:22). Mamy zachęcać się nawzajem do "miłości i dobrych uczynków" oraz unikać wszelkich słów i czynów, które mogłyby wywołać nieporozumienia lub spory (Hebr. 10:24). (List do Hebrajczyków 10:24). Wiara i miłość muszą iść w parze. Jeśli trwamy w wierze i jesteśmy ożywieni miłością, jesteśmy "podtrzymywani mocą Bożą". - 1 Piotra 1:5

Miłość wielu może "oziębnąć", ale nasza miłość do innych, gdy trwamy mocno w wierze, musi pozostać żarliwa, nawet jeśli niektórzy ją odrzucają (Mat. 24:12). (Mateusza 24:12). Jeśli jesteśmy maltretowani lub obrzucani obelgami, musimy dbać o to, by nie obrzucać się obelgami w zamian. Gdy jesteśmy prześladowani, nigdy nie dołączamy do grona prześladowców (1 Piotra 2:21-23). (1 Piotra 2:21-23). Potrzebujemy silnej wiary i coraz większej miary miłującego ducha świętości. To powinno być naszym szczerym pragnieniem i gorącą modlitwą. Drogocenne Słowo Boże jest mocnym fundamentem naszej wiary, a nasza wiara musi być wiarą, która działa przez miłość. - Galacjan 5:6

Trwała wiara

Musimy znosić próby i trwać mocno, podczas gdy nasz umiłowany Pan kontynuuje udoskonalanie, oczyszczanie i oczyszczanie nas, abyśmy mogli złożyć Mu naszą przyjemną ofiarę. Będzie to oznaczało codzienne branie naszego krzyża i

Sierpień 2025 r.

podążanie za Nim. (Łukasza 9:23). Co więcej, będzie to wymagało "wyczekiwania błogosławionej nadziei i chwalebego objawienia się wielkiego Boga i Zbawiciela naszego Jezusa Chrystusa, który wydał samego siebie za nas, aby nas wykupić od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud szczególny, gorliwy w dobrych uczynkach". (Tytusa 2:13,14). Umiłowany Rafinator łaskawie pracuje nad nami, a my mamy chętnie poddać się temu dziełu. Wszyscy potrzebujemy rafinacji i oczyszczenia z powodu żużlu, który jest nieodłącznym elementem naszego glinianego, cielesnego naczynia, w którym znajduje się nasz duchowy skarb - nawet jak złoto wypróbowane w ogniu. - 2 Koryntian 4:7

Psalmista powiedział: "Panie, usłysz mój głos. Niech Twoje uszy będą uważne na moje wołanie o miłosierdzie. Gdybyś, Panie, prowadził rejestr grzechów, któż mógłby się ostać? Lecz u Ciebie jest przebaczenie, abyśmy mogli ze czcią Ci służyć. Czekam na Pana, cała moja istota czeka, a w jego słowie pokładam nadzieję - Psalm 130: 2-5.

Podczas naszej pielgrzymiej podróży nie moglibyśmy stanąć przed naszym Niebiańskim Ojcem bez okrywającej nas szaty sprawiedliwości Chrystusa. "Będę się wielce radował w PANU, dusza moja będzie się weselić w Bogu moim, bo mnie przyodziął w szaty zbawienia, okrył mnie szatą

sprawiedliwości, jak oblubieniec stroi się w ozdoby i jak oblubienica przyozdabia się klejnotami". - Izajasza 61:10

W swoim liście do braci w Rzymie apostoł Paweł powiedział, że pisze do tych, "którzy przez cierpliwe trwanie w dobrym uczynku dążą do chwały, czci i nieśmiertelności". (Rzymian 2:7). Kościołowi w Galacji powiedział: "Nie ustawajmy w dobrym czynieniu; albowiem we właściwym czasie żąć będziemy, jeśli nie ustaniemy". (Galacjan 6:9). Nasz Pan nigdy nas nie opuści ani nie porzuci i z miłością pragnie, abyśmy upodabniali się do Niego i odzwierciedlali Jego obraz. (List do Hebrajczyków 13:5). Do nas należy odważne znoszenie Jego oczyszczania.

Jak zauważono w poprzednich wersetach, nie możemy stać się "znużeni w dobrym czynieniu" i musimy pamiętać, że nasza próba nie polega jedynie na dobrym czynieniu, ale na "cierpliwym trwaniu w dobrym czynieniu". Wtedy również mamy mieć na sobie "zupełną zbroję Bożą", abyśmy mogli ostać się w tym "dniu złym". - Efezjan 6:13

Cenniejszy niż złoto

Apostoł Piotr zwraca naszą uwagę na klasę "wybranych", symbolizowaną przez złoto, które jest szczególnie oczyszczane w obecnym czasie. W

odniesieniu do klasy Chrystusa wyjaśnia ich szczególne powołanie: "Wybrani według przedwiedzy Boga Ojca, przez uświęcenie Ducha ku posłuszeństwu i pokropieniu krwią Jezusa Chrystusa: Łaska wam i pokój niech się rozmnoży". - 1 Piotra 1:2

Apostoł kontynuuje: "Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa, który według obfitego miłosierdzia swego odrodził nas ku nadziei żywej przez zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa, ku dziedzictwu niezniszczalnemu i niepokalanemu, które nie przemija, zachowanemu dla was w niebie, którzy mocą Bożą strzeżeni jesteście przez wiarę ku zbawieniu gotowemu do objawienia w czasie ostatecznym. Z czego bardzo się radujecie, chociaż teraz przez pewien czas, jeśli zajdzie taka potrzeba, jesteście w ucisku z powodu różnorodnych pokus [greckie: wystawianie na próbę] ". Następnie Piotr podsumowuje, mówiąc, że próby naszej wiary są jak złoto wypróbowane w ogniu: "Próba waszej wiary, o wiele cenniejsza niż złoto , które ginie, chociaż jest wypróbowane w ogniu, może się okazać ku chwale i czci, i sławie, gdy się objawi Jezus Chrystus". - wersety 3-7

Niech to będzie naszym świadectwem: "On zna drogę, którą kroczę; gdy mnie wypróbuje, wyjdę jak złoto". - Hioba 23:10